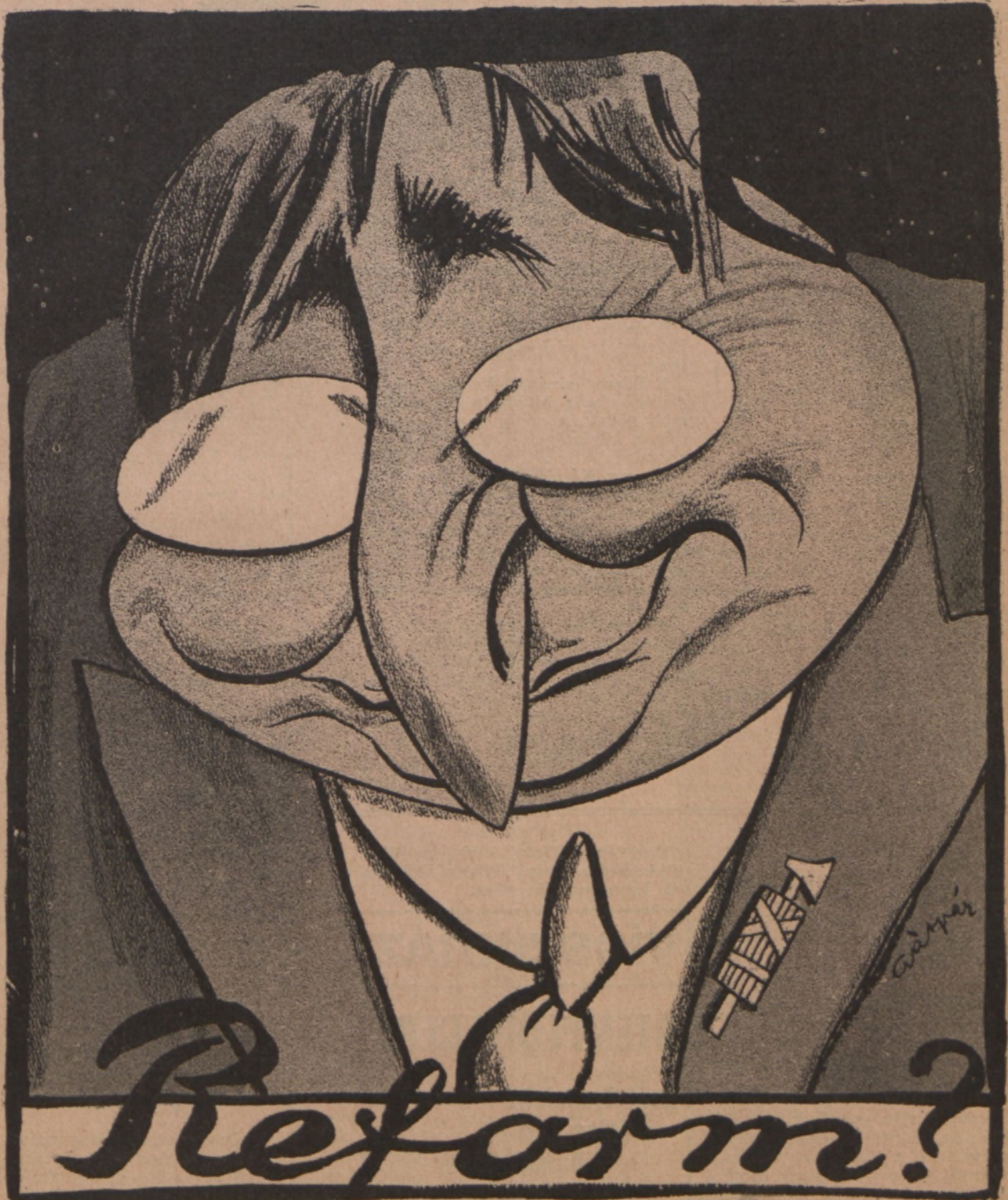

BORSSZEM JANKÓ

FELELŐS SZERKESZTŐ: MOLNÁR JENŐ

BUDAPEST, 1927 NOVEMBER 20. * 31. (3072.) SZÁM * HATVANADIK ÉVFOLYAM

Tudja Ön már, mi az egyetemi

(A közismert Lysoform-plakát nyomán)

BORSSZEM JANKÓ A PARLAMENTBEN

Különös tekintettel arra, hogy újabb a parlamentben selyemharisnyás és kombinés nők forognak a szőnyegen, a közönséggel szemben való kötelességünknek tartjuk, hogy a komoly beszédek alatt elhangzott közbeszólásokat és közbeviccelődéseket följegyezzük. A Borsszem Jankó első hiteles tudósítása a következő:

Huszár Károly: A selyemharisnya átkos divatja megmétélyezte a nők erkölcsseit.

Kuna Pé András: Le a selyemharisnyával! Éljen a meztelláb!

Huszár Károly: A selyemharisnya után jött a selyemkombiné...

Rothenstein Mór: Le a selyemkombinéval!

Podmaniczky Endre: A kis Móric kíváncsi.

Patacsi Dénes: Mink se hordunk kombit.

Fábián Béla: Mi az, hogy kombi?

Patacsi Dénes: Hát ha a női hölgyeknek kombiné, akkor nekünk kombi. Tudok én magyarul!

Huszár Károly: A nők nem akarnak szülni, mert az nem fess. Félnék a következményektől.

Propper Sándor: Noná, az előzményektől!

Huszár Károly: Az egyke ellen küzdeni kell.

Peidl Gyula: Küzdöttem eleget, küzdjön most már más is!

Huszár Károly: Mért teszik ma a szülők B-listára a magzatjaikat?

Bródy Ernő: Mert ilyen állapotban van az ország.

Bud János: Hát milyen állapotban legyen?

Bródy Ernő (mérgeesen): Más állapotban, miniszter úr!

Huszár Károly: Nálam a női erkölcselenség nem pikáns téma...

Meskó Zoltán: Erről eszembe jut egy disznó vicc. Majd a folyosón elmondom.

Elnök: Figyelmeztetem Meskó képviselő urat, hogy a folyosón nem védi az immunitás. Tessék itt elmondani!

Meskó Zoltán: Nem lehet! A karzatot férfiak is vannak.

Huszár Károly: Feslett és festett nők, bubifrizura, térden felüli szoknya...

Ernszt Sándor: Ne részletezd, kérlek!

Gömbös Gyula: Nekünk kabinet-titkok kellene és itt toalett-titkokat szellőztetnek.

Huszár Károly: Fölkérem a kormányt, tegyen meg minden lehetőt, hogy a nők erényesebbek legyenek!

Esztergályos János: Ők, az erőszak lovagjai?

Bethlen István: Szomorú korban élünk, amely a női erkölcsökre is károsan hat.

Peyer Károly: Beszéljen a férfiak erkölcséről! Éljen az általános titkos!

Bethlen István: Tudom, az urak mindent titokban akarnak csinálni. Nos, a szerelem terén igazán életbe van léptetve a titkosság. És tessék, itt az eredmény!

Gál Jenő: Jól néznénk ki, ha nyíltan üznék a szerelmet.

Kuna Pé: Mindaketten jól néznénk ki, Gál képviselő úr!

Bethlen István: A kormány el van tökélve, hogy nem tűri tovább az erkölcsök elzüllesztését. Ezennel bejelentem a harcot a női soványság ellen.

Sokorópátkai Szabó István: No, végre! Ezt vártam! Éljen a női hár és a női báj!

Malasits Géza: Csakhogy egyszer Bethlen is ad kézzelfogható programot!

Bethlen István: Az állam jutalmakkal fogja kitüntetni a legkövérébb nőket és addig nem nyugszik, míg a kövérséget újra divatba nem hozza.

Rassay Károly: És mi lesz a sovány férfiakkal? A kormány csupa sovány férfiból áll! Mondjon le!

Bethlen István: Köszönöm, hogy Rassay képviselő úr cáfolja meg a húsosfazék legendáját.

Egy női hang a karzatról: Éljen Bethlen!

A képviselők (látcsóvel kémlelik a közbekiáltó nőt, akinek dagadó időmai a karzat peremén túl domborodnak és családottan mondják egymásnak): Ujjé!... Egy kövér nő...

Bethlen István (szintén felnéz, fintort vág, a kezével legyint és csüggedten leül).

M. J.

Wolff és a szőr

„Nem tűrhetjük, hogy az Alliance Israélite szőrös keze belenyuljon a magyar Corpus Jurisba.” (Wolff Károly beszédéből.)

Ki volt nagyobb?

Nem tudom én, melyik volt szebb, Melyik dicsőbb, melyik nagyobb: Az-e, aki a plakáton Izgatásból „jeles”-t kapott?

Vagy az, aki a zsebünkön Szanalással eret vágott, Megmentve az állampénztárt S legyöngítve az országot?

Vagy tán ő az, a legszebbik, Az az Árpád-házi Hozmetz, Ki a tudományok terén Ajrópai hírű „hochmecs”?

Vagy: ki Kossuth szellemével Úgy komázgat és levelez, Mintha nem volna mögötte „Propaganda” s Tarnalelesz?

Vagy az, ki a bankár-ösök Pénzét nőre, bárra szánja: Valamelyik Ábrahámnak Gyuri nevű unokája?

Vagy talán a Zugligetben Késő este ébredező, „Anti”-ból bösz semitává Valorizált Szabó Dezső?

Avagy mégis az a legszebb, Ki — törődve csak a má-val, — Teleszíjja minden zsebét Jutalékkal, panamával?

Nem tudom én, nem is kérdem: Melyik dicsőbb, melyik nagyobb? Csak áldom az istenem, hogy Nem közülük való vagyok!

Mongodin

Tanárok egymás közt

— Kolléga úr milyen szakos?
— Fizika. Hát kolléga úr milyen szakos?
— Erőszakos.
— Ugyan!
— Torna-tanár vagyok.

A mentő név

Rendőr (elöveszi a noteszét): Mi a neve?

Sofőr: Krsyranovszkij Boguszláv.

Rendőr (meghökkenve visszacsúsztatja a noteszét): No, az egyszer elengedem szárazon, de meg ne fogjam még egyszer!

A FINOM SZOBALÁNY

— Hallja, Kati, nem vagyok megelégedve a viselkedésével. Mikor idejött, egészen tisztességes leány volt, de mostanában úgy beszél velem, mintha velem egyformának tartaná magát.

— Ó, dehogy, naccsága kérem, olyan számár nem vagyok.

Hogy szavalja Blumenstein Petőfit?

Állampapír újra szép lesz, Méltó régi nagy híréhez. Mit rákentek a stambilok, Lemossuk, — ez nem nagy dolog. Crédit Lyonais nevére esküszünk: Ezért soká csücsülünk.

Mint értesülünk, több politikus tiltakozott a Royal Orfeum-beli törpék konkurenciája ellen.

VÍGSZÍNHÁZ

ATEMPLOMEGERE

Gaál Franciska

Fejes Teri

Rajnai Gábor

Somlai Arthur

Közlekedési riport

a Daily Budapest 2027 április elseji számának ötödik kiadásából

Ezt végre meg kell írni! Nem lehet tovább túrni a közönség kizsákmányolását. A nagy adókból befolyó pénzt eltékoztatták és silány minőségű lövedékeket vásároltak. Mi is történt? Az, hogy a lövedék, amelyet a Keleti pályaudvaron lőttek ki a Marsba, tovább ment és nem állott meg a Marsnál, hanem egy másik bolygón állott meg, amelyen egyetlen utasnak sem volt semmi dolga. Rossz a fék. — mentegetőznek. De miért rossz? Mert olcsó és silány! És a liften minden nap megtörténik, hogy a Holdba vezető lift felúton megáll. A siető emberek pedig télenül lehetnek órák hosszát a Föld és a Hold között, amíg kijavítják a liftet. Baj van a nagytaxival is. A nagytaxis repülőgépek ugyanis nem tudnak megfordulni a szűk uccán. Mindig súrolják a többi repülőgépet s jelentékeny kárt okoznak egymásnak. Le kéne szállítani az átszállójegy árát is. Mégis csak hallatlan, hogy húsz fillérbe kerül egy átszállójegy a Holdba és onnan a Saturnusba. És az a legnagyobb abszurdum, hogy egy óra alatt lejár a jegy. És aki tíz perccel tovább akar a Saturnuson maradni? Az váltson új jegyet?

Lapzártakor jelentik, hogy elhatározták a szigeti lóvasútüzem beszüntetését.

Menyecske
Egykefalva
(Baranyamegye)

Most már csak elég gyereket beszéltünk be!

Huszár Károly

Egy kis blódség

— Hallottad? Egész Budapesten dühög az influenza.
— És mivel kezdődik ez rendesen?
— I-vel.

Valorizációs posta

Kérdés: Kétszázezer aranykorona értékű hadikölcsönt jegyeztem. Jelenleg ezerkétszáz pengő az évi jóvedelem. Mit jut nekem a valorizációból?

Felelet: Előbb garantálja, hogy az ügyesség nem indít ellenünk eljárast szeméremértés miatt. Aztán megmondjuk.

MAGYAR SZÍNHÁZ

Külváros

(PERIPHERIE)

TITKOS HEGEDÜS
KISS FERENC CSORTOS

Tibike, hát ez a szolidaritás?...

Eckhardt egy gyűlésen azt mondta, hogy az egységspárt zsidó bankárok pénzén szerezte a mandátumokat.

VICZIÁN ISTVÁN: Nú, ezt érdemeltük mi a legjobb barátunktól?!...

A technika csodái 50 év múlva

1. Világítás

Férj (óvatosan eloltja a napot).

Feleség (sikolt): Ne! Még ne!

Férj: De édesem, a vendégek már mind elmentek. Vedd le szépen a mirtuszoszorút.

Feleség (leveszi): De itt olyan sötét van. Félek.

Férj: Várj egy pillanatra, drága. Mingyárt világosság lesz a szobában. (Felgyújtja a holdat, mely sejtelmes diszkrét világosságot áraszt a szobában.)

2. Repülés

(*Utas a pilótához, miközben kinyújtja kezét a gépből és a felhőket nézi.*)

— Esik?

— Nem, kérem. Esünk.

(*Rácsnek a Göncöl szekerére.*)

— No, most mi lesz?

— El kell vontatni a gépet.

(*Mindketten kiszállnak s húzni kezdik a hangárba a Göncöl szekeret, amelyre rátették a megsérült repülőgépet.*)

3. Kereskedelem

Két kereskedelmi utazó beszélget:

— Holnap hova utazol?

— Reggel Afrikában van dolgom, délben pedig Ausztráliában.

— Na és mit csinálsz délelőtt?

— Délelőtt egy kicsit kikürülök a gyomromat vulkán-vízzel.

— Ne mondd? Hát már kifúrták?

— Igen, tegnap készült el a lift. Tíz perc alatt ott van az ember a föld középpontjában. Gyere velem, neked is sok a gyomorsavad.

— Sajnos, nem mehetek, mert a Saturnuson kell egy váltót óvatoltanom. Nem akarok korán felkelni és

csak nyolckor lövetem ki magamat. Amíg felérek, az eltart negyedikilencig és megtörténik, hogy várni kell, mert lehet, hogy az illető éppen átment a Marsba.

4. Rádió

— Adolf! Ébredj! Nem hallod, hogy földrengés van?

— Dehogyan van, szívem, földrengés. (Odamegy a rádiókészülékhez és megnézi.) Csak Amerikában csaptak be egy ajtót.

5. A Niagara hasznosítása

Tanító: Krausz, beszélj valamit a Niagaráról.

Krausz (tisztá, egyes tanuló, egy szuszra): A Niagara a Ford-művek egyik legjövendelműbb vállalatja. A vízesés hat telepre oszlik: tejtelepre, benzintelepre, olajtelepre, vérttelepre, bortelepre és sörtelepre. A tejtelep naponta 150.000 hektoliter tejet hoz forgalomba. A többi telepek ugyanennyi benzint, bort, sört és vért. A Niagara úgy válik a fenti termékeké, hogy a vízesés legmagasabb pontján elhelyezett szűrőbe ömlik a víz, amely az illető termékek szuperesszenciájával van töltve. Mire a víz átmege a szűrőken, már különböző termékeké változik.

— És mire használják a vért?

— A vért Ford a szegények között ingyen kiosztja.

— Milyen szegények között?

— A vérszegények között.

6. És milyen lesz ötven év múlva a magyar parlament?

A gépelnök csejtenet.

— Gróf Bethlen István miniszterelnök úr kíván szólni...

(Palásti)

Borsszem Jankó a színházban

FÜLVÁROS

LIPÓTVÁROSI LEGENDA

12 KÉPben

(A képek Veres Pál műtermében készültek)

I. KÉP

A kormányfőtanácsosné amiatt való bánatában, hogy férje a Markóba került, elhatározza, hogy szakít eddigi erkölcstelen életével és tisztességes nő lesz. Nemes célja megvalósítása érdekében felcsap kokottnak.

II. KÉP

Nem lenne a dráma echt lipótvárosi, ha a dolog már két nap mulva nem jutna minden második ember fülébe. A kormányfőtanácsosné volt társasága emiatt természetesen pálcát tör a prúd kormányfőtanácsosné fölött, aki otthagyja ősei erkölcsét.

III. KÉP

A kormányfőtanácsos úr kaució ellenében kiszabadul a Markóból és örömmel siet haza rég nem látott családi tűzfészkébe. Otthon mintegy nyolcvanhatezer névtelen levél várja, amelyekben neje pályaválogatását tudatják vele jókarói.

IV. KÉP

Ezt a képet nem lehet leírni. Ezt a képet látni kellett volna, amit a kormányfőtanácsos a hír hallatára vágott.

V. KÉP

Ekkor váratlanul egy idegent pillant meg a függöny előtt. Az idegen bemutatkozik neki, mint neje új barátja. A férj megkönnyebbülten felsóhajt. Elvégre a pasas bemutatkozott s így most már meg lehet nyugodva, hogy a felesége nem csalja meg őt akármilyen jöttment idegennel.

VI. KÉP

Mint diplomatikus emberhez illik, egy darabig murizik a pasassal, de aztán ráveszi, hogy vegye el a feleségét. A megrémült pasas persze nem mer ellenkezni és kénytelen tűrni, hogy a feldühödött férj elhurcolja őt az asszonnyal az anyakönyvvezetőhöz. Esküvő után a volt férj dühe jókedvbe csap át és kajánul dörszöli kezét.

VII. KÉP

A jókedve azonban pár nap mulva elpárolog és örülten furdalja a lelkiismeret, ha a szegény beugratott pasasra gondol, akire ilyen kegyetlenül rászóta feleségét.

VIII. KÉP

A gyöttrődő kormányfőtanácsos éj-

szakánként nem tud aludni, ha eszébe jut műve. Jóllehet elég linkséget követett el életében, de mik voltak azok a hamis bukások, fizetésképtelenségek, tőzsde-stiklik és kijárási panamák ehhez a minden emberi érzésből kivetkőzött cselekedetéhez képest, amellyel azt a szegény, ártatlan fiatalembert tönkretette, mikor elbóvlyizta neki a feleségét.

IX. KÉP

Már-már annyira megy kétségbeesésben, hogy egy nap bűnbánólag beleordítja a börze adok-veszek zsivajába szörnyű bűnét. De jellemző, hogy ebben a fülvárosban, ahol minden pletyka számára megnyílnak a fülek, a lelkiismeretnek ezt a harsány hangját nem hallja meg a kutya se. Szegény kormányfőtanácsost annyira le-sujtja a dolog, hogy fájdalmas szórakozottságában aznap megint előbb száll ki a papírjaiból, mint ahogy azt egy józan börzeáner tenné.

X. KÉP

A kormányfőtanácsos nem nyugszik bele a dologba és hazafelé menet minden motorbiciklistának odakiáltja bűnét. De azok abban a hiszemben, hogy azért kiabál, mert talán elgázoltak valakit, régi szokásuk szerint, anélkül, hogy megállnának, tovább robognak.

XI. KÉP

A kormányfőtanácsos lázadó lelkiismeretének elcsittítása végett már trükkökhöz folyamodik. Felhívja a Lipót telefonközpontot, hogy annak sírja el panaszát. A központ persze nem jelentkezik.

XII. KÉP

A véletlen ekkor összehozza egy elcsapott esőbíróval. Ez aztán meghallgatja. A vallomás után szörnyű ítéletet hoz. Arra ítéli, válassza el volt feleségét a pasastól és újra ő éljen vele. Ez meg is történik és jellemző, hogy azt már pillanatok alatt megtudja Pest, ez a nagy fülváros. A lipótvárosi zsúrokon aznap összeszűnnek az emberek:

— Hallotta? A Blau kormányfőtanácsos megint visszavette a feleségét. Micsoda piszok népek!

Hesz Ferenc

A filmkritika dzsungeléből

Írta: LAKNER ARTUR

A budapesti napilapok ujabban a mozikritikára vetették magukat. Hál' isten, nem az egész szerkesztőség foglalkozik ezzel, hanem csak az egyik munkatárs. Dr. Munkatárs csütörtökön, a premier napján végigrohanja a tizenhárom mozit és megnézi a huszonhat filmet. Éjfélkor, ha rohanó emberrel találkozol, az biztosan mozikritikus, aki most robotott ki a *Halálleگیó* felénél és most rohan be a *Bánatos asszony* felébe. Éjjelkor előveszi az aznapi moziműsorokat és megírja a hiányzó részt — hasból. Ilyenkor a párosszámú filmeket megdicséri, a páratlanokat levágja. Erre kész sémája van. Ilyen:

1. A piros árnyék. Sablónos darab. Hétköznapi színészek, minden fordulata közismert. Kár volt előadni.

2. A kék felhő. Remek színészek. Ragyogó rendezés. Finom leheletszerű fotográfiák. Örülünk, hogy láthattuk.

Néha észreveszi, hogy súlyt is kell adni a kritikáinak, ilyenkor megrójjá a színházat. Így:

„Tegnap este megnéztük a *Bimbi elvesztette a nadrágját* című 2 felvonásos burleszket. Dacára, hogy agyonröhögtek ezt a kis marhaságot, meg kell írunk, miért nem Moliérral iratják az ilyen műveket és miért nem magunkfajta írők iratják a feliratokat? Reméljük, a legközelebbi műsorban burlesk helyett egy kis Sexpír-dramát adnak elő a közönség drága pénzéért.”

Ilyen kritikus a kritikus, ha kijött a moziból. Mert odabent? Odabent mással van elfoglalva. Odabent önagysága köti le, akit „a szabadjegy csak két személyre szól” csatakiáltással kapcsolt le a férje oldaláról a kritikus. A férj az előadás végén megvárja b. nejét, aki kipirulva meséli:

— Nagyszerű volt ez a *Zöld sóhaj!*

— *Zöld sóhaj?* Hiszen ezt a filmet a cenzura betiltotta és a *Fehér sírás* ment helyette!

— Ne mondd! Észre se vettük!

AZ ERNST-MUZEUM AUKCIÓI XXXVII.

Dr. Mezey Ferenc hagyatéka
Kilényi Hugó gyűjteménye II. rész
Farkasházy Jenő herendi hagyatéka
II. rész,

valamint főúri és más magánbirtokból származó festmények, műtárgyak, gobelínek, szőnyegek és butorok.

AUKCIÓ:

November 21-től
naponként
délután 1/24-től.

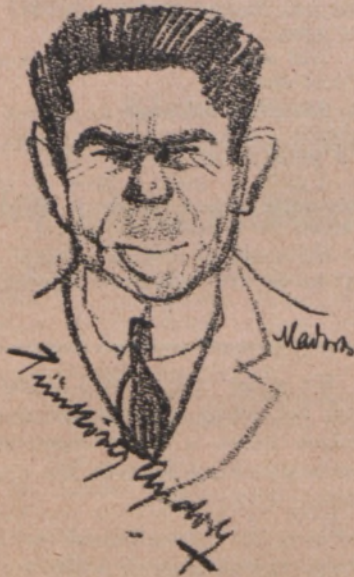
Kritikusok kritizálják a kritikát

— A Borsszem Jankó sorozata —

A színházi, irodalmi és művészeti kritikusok sok borsot törtek már szerzők, festők, muzsikások, írók, színészek, szobrászok orra alá. A maguk orrát, bár mindenbe beleütik, sérteletlenül hordozzák, még pedig fennen, mint a rosszmájúak állítják. A Borsszem Jankó szakítani akar azzal a tradícióval, hogy a kritikusok mindenkit bánthatnak, de őket nem bánthatja senki és ezennel megkezdi a kritikusok levágását. Miután olyan rutinos hóhért, aki erre a feladatra alkalmas, a leggyilkosabb humoristában sem találtunk, magukat a kritikusokat kértük föl erre a szerepre. Most pedig: hóhér, teljesítse kötelességét!

I. Püskösti Andor:

Hogy él a kritikus?
Délég alszik. Azután felkel. Előzőleg délelőtt elmegy a főpróbára. Ott

hon megírja a kritikát. Jót ír, ha jó volt. Rosszat ír, ha rossz volt. Nem a darab, de az ebéd.

Ez az úgynevezett objektivitás.

Feltétlenül művelt kritikus, aki nem ír nagyobb számárságot, mint amit csak kevesen vesznek észre.

Feltétlenül bátor kritikus, aki üt

mindenkit, ha az illető visszaütni nem tud.

Feltétlenül szellemes kritikus, aki mindig másról beszél, mert mondani-
valója nincs.

Igazi kritikus, aki soha nem nyilatkozik a kritikáról.

II. Bónyi Adorján:

Szerkesztő Uram kritikus emléket akar tőlem. Én azonban azt hiszem, a

kritikusról — ha jó és igazi kritikus — nem önmagának a kritikusnak vannak emlékei, hanem azoknak, akikről ír, az íróknak és színészeknek. Ha élesek ezek az emlékek, akkor a kritikus jó kritikus; ha édesek az emlékek, akkor még jobb kritikus. Hogy melyik fajtához tartozom, azt én nem tudom.

Mint kritikus, ezen a pályán legfeljebb annyi emlékem van, hogy minden főpróba elején álmos vagyok. Az vessen rám követ, aki szeret korán lefeküdni. Ha a darab hamarosan fölébreszt, akkor jó darabhoz van szerencsém; ha az álmoság nem múlik, akkor biztosan valami baj van a színpadon. Persze, ehhez nem dobpergés kell és trombitaszó; a kritikus a leg-halkabb szóra is felébred, ha az jó —

és ebben különbözik a többi álmos emberektől.

Hja, igaz: egyszer direkt jól kialudva mentem el egy főpróbára. Nem használt: akkor is álmos lettem, de ezúttal a darabtól.

III. Lányi Viktor:

Mikor mint egyetemi hallgató Budapestre kerültem, egy-két évre rá már vígan írtam zenekritikákat, helyettesként, név nélkül. „Der Zar wird sich kratzen” alapon aztán néha jól nekieresztettem a tollamat. Egy ízben az egyik — azóta külföldre szakadt — zeneakadémiai professzor szerzői estjéről írtam, nem éppen a leghízelgőbben.

Később beiratkoztam a Zeneakadémiára. Az első vizsgámon szembeke-
rültem a fentemlített professzorral. Valamelyik melléktanszorból hallgatót ki. Az első gyöngén sikerült válaszem után azt mondja nekem:

— No, most én leszek a kritikus!
Amiből rögtön láttam, hogy tudja:

én vágtam le annak idején. A vizsga további lefolyásáról és eredményéről nem nyilatkozom. De arra emlékszem, hogy egész idő alatt úgy éreztem magam, mint aki „A hóhért akasztják” című dráma címszerepét kénytelen alakítani.

A FIRHANG MÖGÖTT

HEGEDÜS Lőránt, mint szerző, kritikát gyakorolt darabjának egyik szereplője, a népszerű Hajdu Pepi fölötte, aki nyomban betegét jelentett. Az előzékeny Népszínházi Bizottmány, amely már eddig is számos tanujelét adta a Nemzeti Színház iránt való szimpátiájának, egy városi hajdút bocsátott Hevesi igazgató rendelkezésére. Meg kell állapítanunk, hogy ez a hajdú is ért annyit a színészethez, mint Hajdu Pepi a harangöntéshez.

TIÉD a szívem, — ez a címe a Belvárosi Színház briliáns újdonságá-

nak. A színlapon feltűnt, hogy a főszereplő Santander hercegnő mellett Márkus Emma neve helyett három csillag díszel. Úgy látszik, a Belvárosi Színház le akarja főzni a Fővárosi Operettszínházat, amely csak „Páros csillag”-ot tud felmutatni.

ROTT és Rátkai két köhögős öreg zsidót játszanak a „Komédiá”-ban. Egy fajvédő társaság is megnézte a napokban a darabot és egyikük megállapította:

— Milyen kár, hogy ezek nem voltak ott „A Nagyasszony” reprizén. Végigköhögtek volna az előadást.

A VIGSZÍNHÁZNAK nagyszerű macskája lehet, hogy ilyen ritka egeret fogott, mint a Templom egere.

FEDÁK SÁRI a Fővárosi Operettszínház legközelebbi újdonságában, a „Páros csillag”-ban egy 22 éves lányt és egy 45 éves asszonyt játszik. A fölülmulhatatlan Zsazsa kettős szerepe közül az egyik, mint mondják, rendkívül élethű.

A MÉRY-lámpák utóbbi időben olyan sokat szerepelt feltalálója pört indít a Király Színház ellen, mert a színház „Mersz-e Märy?” című darabja által froclizva érzi magát.

A tett propagandája

MAGYAR MISKA: Hiába no... mindig tudtam, hogy egy ke ellen legjobb a Huszár.

MESÉK A TEMPLOM EGERÉRŐL

avagy

SZERETEK EGY BANKDIREKTORT

ÍRÓGÉPSZINMŰ 3 FELVONÁSBAN

I. Cincogás

SOMLAI (mint bankdirektor): Mit akar, fiam?

GAÁL FRANCI (mint templom egere): Egy állást.

SOMLAI (Gaál Franci kamatlábait gusztálva): Nem rossz!

GAÁL FRANCI: Szóval rendben van.

SOMLAI: Mi az, hogy szóval? Szó nélkül.

II. Cincogás

FEJES TERI (mint macska): Hol az az egér?

GAÁL FRANCI (ijedten): Csak nem akar megfogni?

FEJES TERI: Magát? Van eszemben. Én a Somlait akarom megfogni.

GAÁL FRANCI: Maga téved, fiam. Mit képzelsz, azt hiszi, a Somlaival is csak úgy megy, hogy a nyakába borul és már *Csattan a csók?*

SOMLAI (belép): Mi ez, hölgyeim, mi történik itt?

GAÁL ÉS FEJES: Semmi, csak egy kis fogócskát játszunk. (Körbeszaladnak Somlai körül és meg akarják fogni, de Somlai egy tisztességes férfi és nem hagyja magát.)

III. Cincogás

RAJNAI: Jó pipa ez a papa, az összes nőket elcsaklizza előlem.

GAÁL FRANCI: Jó, hogy itt van, szeretnék magának valamit mondani.

RAJNAI: Ki vele!

GAÁL FRANCI: Szeretek egy bankdirektort!

RAJNAI (szégyenlősen): Beszéljen a papával.

SOMLAI (belép): Mi újság?

GAÁL FRANCI: Mielőtt a hivatalos dolgokra térnénk, engedje meg, hogy följajljam magának ártatlanságom himporát.

SOMLAI (hanyagul): Jól van. Csak tegye le.

GAÁL FRANCI (Rajnaira mutatva): Nicht vor den Kindern!

RAJNAI (kimegy).

SOMLAI (hivatalosan): Milyen jegyzések vannak a tőzsdén, kisasszony?

GAÁL FRANCI: Mingyárt lesz egy nagyszerű jegyzés.

SOMLAI: Micsoda?

GAÁL FRANCI: Eljegyzés. Köztem és maga közt.

A SZERZŐ (a zsúfolt nézőtér hölgyeihez): Ime, a templom egere. Ugy-e, tetszik a kis egér? Tudtam, hogy ez kell a pesti macskáknak.

(—szf—)

NEM LEHET TÚLJÁRNI A CSODARABBI ESZÉN

Pinkász és Áron együtt kerestek tízezer pengőt és mert nem bíztak egymásban, a falu csodarabbijánál helyezték el a pénzt. Itt az a megállapodás jött létre, hogy a rabbi csak úgy adhatja ki az összeget, ha mindketten együtt jönnek érte.

Két hét múlva megjelent Pinkász és lélekszakadva mondta a rabbinak:

— Rebelében, adja ki gyorsan a pénzt, egy nagyszerű üzletet kell lekötni, de mingyárt. Az Áron tud róla. Ha csak öt percet késünk, legalább tízezer pengő hasznot szalajtunk el.

A rabbi kiadta a pénzt. Másnap Pinkász vonatra ült és megszökött Amerikába. Néhány nap múlva Áron kétségbeesve rohan a rabbihoz és kérdőre vonja. Végül is kijelenti, hogy bíróság elé viszi a dolgot.

Tárgyaláson azt kérdezi a bíró:

— Igaz, hogy tisztelendő úrnak csak mindkét szerződő fél részére együttesen volt szabad kiadni a pénzt?

— Igaz.

— Hát akkor mért adta ki egyedül a Pinkásznak?

— Mondtam én, hogy az a pénz az ő pénzük? — kiáltott fel a rabbi. — Az a pénz az én pénzem volt!

— Úgy?! — szólt a bíró. — Hát akkor adja vissza ennek a szegény Áronnak az ő ötezer pengőjét!

— Szívesen, — mondta a rabbi. — Majd ha együtt jönnek érte mindketten!

(Ha gyász van a zsidó családban, hét napig egyfolytában számlon ülnek a halott testvérei, gyermekei, közeli rokonai. Ezt úgy hívják: süve-t ülni.)

Előre kell boesátanunk ezt a magyarzatot, hogy az alábbi vice érthető legyen.)

Egy felvidéki zsidó Budapestre jött, hogy megnézzze a Kossuth-szobrot.

— Na, hogy tetszik? — kérdezték tőle.

— Hát süve-t ülni már láttam, de süve-t állni még soha életemben! — hangzott a kritika.

ÚJ SZÍNHÁZ

Révay ucca 18

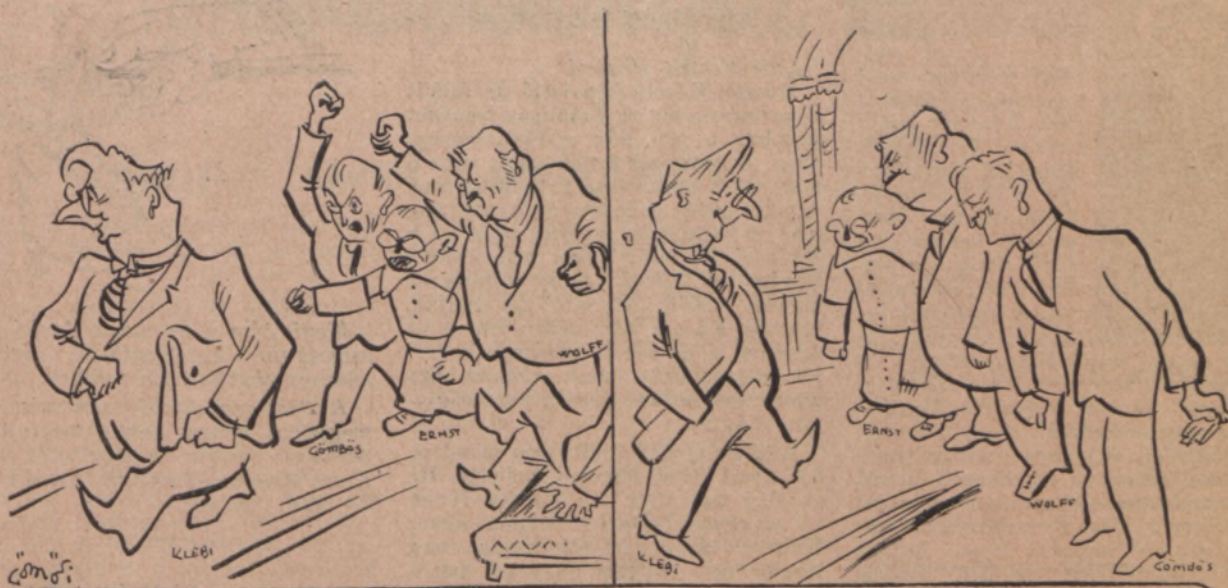
Telefón: T. 14-22

! Színház-avató műsor !

PÉCHY ERZSI

felléptével

Pillanattölvétel a t. Ház folyosóján

Fajvédelem

Klebelsberg mögött

Klebelsberg előtt

Mit szól az egykéhez?

Miután Huszár Károly és Bethlen István már kifejtették nézetüket az egykéről, szükségességnek tartottuk fölkeresni a társadalmi rétegek különféle képviselőit, hogy a tárgyhoz ők is szóljanak már *egy* keveset.

Első útunk a *kisgazdához* vezetett. Pödört egyet a bajsán, aztán köpött egy hegyeset:

— Ne féljenek a miniszter urak. A mi fajtánk éppen olyan szapora, mint volt azelőtt. De hát persze, ha csak azt írják össze, aki ház körül van. Írják össze a fattyúkat is, akkor majd meglátják, mennyire szem előtt tartjuk mink a haza érdekét.

A falusi *tanító* így felelt:

— Rám nem lehet panasz. Van hatvan gyereke. Sőt ma iratkozott be a hatvanegyedik.

A *csizmadia* egészen kikelt magából:

— Nincs más dolguk a politikus uraknak? Hogyan foglalkozhatnak ilyen *gyerekes* kérdéssel?

A *szabó* a fejét vakarta:

— Tessék elhinni, egy is sok. Az ember szabódik...

A *kütmester* a kérdéshez tudományosan akart hozzászólni és kútforrást keresett. Végre ezt a választ adta:

— Ha egyszer rossz a talaj, hiába mesterkedünk ott, hát ennyi az egész.

A *nyelvtanár* így magyarázta:

— Egyke? Erőszakolt szó. Szerintem nyelvi kérdés az egész...

Az egyetemi hallgatót is felkerestük, de, sajnos, nem ért rá nyilatkozni, mert éppen igazoltatott valakit. Mi azonban megállapítottuk, hogy az egykének az elsőéves egyetemi hallgatók az okai. El vannak foglalva a faji kérdéssel és akkor hogyan is kepeljen a *golya*? E. M.

Itt a friss numerus clausus!

Olvassa el, azután beszéljen!

Ha még ez se jó, akkor eheti a fene az egészet!

(Saját módosításunk)

1. szakasz. Az egyetemre csak az vehető fel, aki szentül hisz abban, hogy honunkban az orvosi, ügyvédi és mérnöki pályán meg lehet élni.

2. szakasz. Ezen javíthatatlan optimistákat a lebeszélési tanfolyam sikeres elvégzése után mint gyógyíthatatlanokat egyetemi kezelés alá kell venni.

3. szakasz. A fölvételnél a sportszerűség követelményei tartandók szem előtt. A jelentkezők kötelesek bizonyítványt felmutatni, amely tanúsítja, hogy a birkózó-, boxoló- és dzsü-dzsicu-iskolákat kitüntetéssel végezték el.

4. szakasz. Zsidóvallású hallgatóknál ez azért is fontos, mert csak így remélhető, hogy eredményesen birkóznak meg az egyetemi kiképzés szokásos nehézségeivel.

5. szakasz. Az izraelita vallású jelentkezők közül a vidékiek vidéki

egyetemre utaltatnak, a helybeliek pedig helybenhagyatnak.

6. szakasz. Akik görbe orrukkal tüntetnek származásuk mellett, azokat, mint tüntetőket, távol kell tartani az egyetemtől. Elég tüntetés van ott úgylis.

7. szakasz. Fölvételnél előnyben részesülnek, akik a messze multba vezethetik vissza őseiket. Kivételt képeznek azok, akik őseiket egészen Ádám-ig vezetik vissza.

8. szakasz. Keresztények kötelesek több ruhával rendelkezni, mert ők nem kapnak ruhát az egyetemen, mint izraelita kollégáik.

9. szakasz. Börzeánerek fiai, amennyiben felvétetnek, soha nem mondhatják az egyetemen, hogy: „adok”. Mert mindig ők kapnak.

10. szakasz. Azoknak, akik kiverekedték maguknak, hogy bejussanak az egyetemre, minden további verekedés tilos.

Az ellenzék és Bittersalz, a házasságszerző

Egyre halljuk a panaszt, hogy az ellenzék nem ad életjelt magáról. E tárgyban *Seiffensteiner* Salamon bátyánkhoz fordultunk, aki a következő magyarázattal szolgált:

— Elment a Bittersalz Manó a házasságszerzőhöz, hogy megtudja, mi-féle ember annak a lánynak a papája,

akit neki ajánlott. Felelte a házasságközvetítő: „A papája? Az már nem él!” — „Hogy-hogy nem él? Hiszen azt mondják az emberek, hogy börtönben van!” — „Nü, — tromfolt rá a közvetítő — hát ez is élet?” — Nü, mondom én, hát az is élet, ennek az ellenzéknek az élete?...

Tünődések

Seiffensteiner Salamontul

O Kossuth-szobor-tul az alkotójára, o Horvai János művész oreságra most udjancsak rájár a rúd. Eszembe jötja errül o Jékev Schleifstein, oki utazott ec-cer oz egri vásárbo. Délbe olejan jól laktá szilvás gombóccal, hodj ecere csak összeimprovizálta mogát. O tübbi utazótárs persze mind befogta oz orrát és keresett o kijáratot. „Furcsa, én új élek, — kijabálta fül o Jékev. — Én ülök benne o pechbe és ük kényeskednek”. — Osz-posz: o Horvai művész oreság ül nyakig o pechbe és még o küzvéle-ményg kényeskedik!

O Gümbüs Jola oreság megint nádjon törelmetlen és oz ellenzék keserü kenyere helyett áhítózza o húsosfazék-ra. Eccer o Lébes Brandfleck, oki valamikor jobb napokat láttá, kapott edj szénapodlás-on szállást, omikor koldulni ment. Türtént, hodj edj másik snorrer is ment udjanabba o házbo és ü is kapott szállást o szénapodlás-on. Mikor o Lébes elaludni okort, hallott o podlás másik sarkából edj mély nyugést. Ez volt o másik snorrer, oki idj sóhajtozza mogábo: „Mondjál meg nekem te jó Isten, mikor lesz már vége oz enyim nyomorúságnak?” O Lébes felelt erre kísértetes hangon: „Edj esztendü mulva!” O másik szentül meg volt jüzüdvé, hodj mogo oz Ürükkévaló felelt neki. Kérdezte hát tovább áhítattal: „És ozután, te jó Isten?” Felelt a titokzatos hang: „Ozután már mezoktál.” — Sándere-bándere: o Gümbüs oreságnok is még legolább edj évig küll várni, omig vége szokod oz ellenzéki büjtülésnek. Ozután pedig majd szépen mezokja.

Válópör

— Az ön felesége, annak jellemzésül, hogy ön mennyire elhanyagolta őt, felhozta azt is, hogy ön több, mint esztendeje egy szót sem szólt hozzá. Miért történt ez?

— Kérem, bíró úr, nem akartam a feleségemet — félbeszakítani.

ARANYKÖPÉSEK

Azok a nők, akiket a társalgásukért fizetnek meg a férfiak, tulajdonképpen hallgatási díjat kapnak.

A viszonyokban a szerelem sürítve van, a házasságokban hosszú lére eresztve.

A tisztességes nő nem ígér semmit, nem is vált be semmit. A kacér nő mindent ígér és semmit se vált be. A szerelmes nő nem ígér semmit és mindent feláldoz.

Két kézzel adj... különösen, ha bész van.

A halál parfümjé a karból.

Karádi Emil

Nyílt levél

a numerus clausust védő bizottság tagjaihoz

Igen tisztelt Uraim!

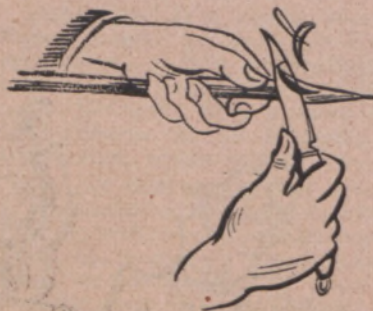
Huszár Károly képviselő úr felállt a parlamentben és hatalmas beszédet mondott a mai nők erkölcsstelensége ellen. A képviselő úrnak igaza van: a mai nőket az erotika fűti. Még csak egy-két lépés a lejtőn és a nők épp oly erkölcsstelenek lesznek, mint — a férfiak! Ez idáig talán nem érdekli túlságosan önöket, mint a numerus clausus védőit, de, mint jól tudják, Huszár Károly beszédében kitért az egykére is és élesen ostorozta a férjes asszonyokat, akik csupán egy gyermeket hoznak erre a barátságatlan világra.

Ami az egyiket illeti, nem mondom, sok érvt lehet felhozni mellette. Ha a világ teremtése óta minden férjes nő az egyke híve lett volna, akkor Kain például nem ölte volna meg Ábelt, vagy hogy napjainkból merítsek, én ma nőtlen ember volnék, mivel a feleségem másodszülött a családjában. De most, Huszár Károly beszéde nyomán, meg fog indulni egy nem tapasztalt szaporodás, persze elsősorban a vagyonosok táborában. De kik a vagyonosok ebben az országban? Önök már számtalanszor megmondták: a zsidók! A zsidók fognak tehát elsősorban szaporodni és ne feledjük el: a zsidó egy roppant szapora faj! Mi lesz ennek a következménye?

Ma öt százalékát teszi a zsidóság az ország lakosságának. Holnap már tíz, holnapután húsz százalék lesz és amilyen erkölcsstelenül szapora faj a zsidó, elérkezik a nap, amikor az ország lakosságának kilencvenöt százaléka zsidó lesz. Et nunc veniam ad fortissimum: ha önök tovább is védik a numerus clausust, ha megakadályozzák e törvény revízióját, irtózatoss katasztrófát zúdítanak azokra, akiknek érdekeit szívükön viselik. Mert — mint kimutattam — az ország lakosságának kilencvenöt százaléka zsidó lesz és az egyetemekre öt százalék keresztényt fognak felvenni csupán. Megdöbönt hívük:

G—i L—ó

KÉPREJTVÉNY

Megfejtése a *Borsszem Jankó* jövő számában. A megfejtők értékes könyvjutalomban részesülnek.

A *Borsszem Jankó* mult számában megjelent rébusz helyes megfejtése: *Numerus clausus*. A megfejtők közül *Kürti Hedvig* (Budapest, Lipót körút 3.) kap jutalmat.

Egy családi levélből

„...és végül kérlek, küldd el nekem a papucsodat. Nem a te papucsodra van szükségem, hanem az én papucsomra, de ha azt írom neked: az én papucsom, akkor te így fogod olvasni: az én papucsom és a te papucsodat fogod érteni és elküldöd a te papucsodat. Azért írom: a te papucsod, hogy így olvasd: a te papucsod és az én papucsomat érted és csakugyan az én papucsomat küldöd el.”

Fővárosi Operettszínház

Hotel Napoleon

A legmulatságosabb francia bohózat

CORVIN

KAMARA

ZORO és HURU

legújabb filmje

A két horgász bolond

Kacagtató vígjáték

CAPITOL

ORION

Molnár Jenő fái

FÉRJHEZ ADOM A MAMÁMAT

Egy tizennyolc éves pesti lány mesélte el nekem az itt következő históriát:

Az én mamám tíz év óta özvegy-asszony. Eleinte egészen jól viselte magát és én meg voltam vele elégedve, de később rájöttem, hogy egészen rosszul viseli magát és egyáltalán semmi okom sincs rá, hogy meg legyek vele elégedve. Most, érett észszel visszagondolva, már tisztában vagyok vele, mért gondoltam, hogy jól viselkedik. Akkor ugyanis én még kislány voltam és így nem volt elég erkölcsi érzékem a mama dolgainak megítéléséhez. Nagy munkámba kerültem, míg a mamát sikerült annyira meggyúrni, hogy megállhatta helyét a társaságban. Hogy mit kell egy anya miatt szenvedni, hogy mennyi vesződsége van az embernek a mamájával! Ezt csak az a lány tudja, akinek mamája van. Az ember feláldozza nekik a fiatalságát és mi a hála?..

De hadd mondjam el anyuka esetét.

Mikor tizenöt éves lettem, arra a megdöbbentő fölfedezésre jutottam, hogy a mamának még mindig hosszú a haja és — a fehérneműje. Addig nem nyugodtam, míg a haját nem vágatta le. A fehérneműjét pedig odaajándékoztam a szobalányunknak, aki fitymálva vette át és azt mondta:

— Jó lesz a nénikémnek, aki az aggok menházában felügyelő.

Anyuka egész éjszakákat átsírt a rövid haja miatt. A levágott fürtöket ott tartogatta a párnái alatt és úgy babusgatta, mint egy két éves kislány a babuját. Nem hiába mondják a doktorok, hogy az ember idősebb korában a második gyerekkorát éli. Képzelve el, mi lesz anyukával, ha majd túl lesz a negyvenen!

Sokkal nagyobb fáradságomba kerültem, amíg sikerült a mamát a dohányzásra rászoktatni. Olyan rakoncátlan volt, mint egy született nagymama. Kétszer-háromszor rosszul lett, — én azt hiszem, csak szimulált, hogy né kelljen neki cigarettázní. Akárcsak a vásott gyerekek, akik nem akarnak főzeléket enni és ha beléjük gyömszőlik, elkezdenek bömbölni, hogy fáj a hasuk.

A mama kétszer is ágyba feküdt, folyton rakni kellett rá a hideg borogatást, de én nem hagytam annyiba a dolgot. Addig forszíroztam, míg végre elértem, hogy naponként tizenöt cigarettát szí. Igaz, hogy azóta szápadt, beesett az arca és nincs étvá-

gya, de ez nagyon kapóra jött nekem, mert így sokkal könnyebben sikerül rávennem, hogy rúszozza magát. Az a régi, kicsattanó, egészséges arcszíne, hála istennek, végképp eltűnt. Ma már uszteszéges nagyvárosi arcszíne van.

Mikor idáig eljutottam, ezt mondtam a mamának:

— No, anyuka, most már komoly, nagy nő vagy. Mától kezdve partiképesnek számítsz.

A mama elsírta magát:

— Jó, jó, Lilike, de azon te sem tudsz segíteni, hogy a tanácsos bevéltse az ígérteit...

Tudnia kell ugyanis, hogy ez a tanácsos, akinek igen szép jövedelme van, még az édesapám életében megígérte a mamának, hogy ha bármilyen baj éri, számíthat rá. Mikor aztán teljesíteni kellett volna a kötelességét, kezdett elmaradni a házuktól. Én eleinte nem értettem az egészet, később aztán, érett ésszel, megkérdeztem anyukától:

— Mondd csak, mama, hányszor voltál te a tanácsos lakásán?

A mama erre szörnyen felháborodott.

— Mit mondsz? Egyszer se? — ripakodtam rá. — Hát nincs vele viszonyod? Szerencsétlen! És így akarsz te férjhez menni?

E szókra úgy nézett rám a mama, mint valakire, aki megőrült.

— Lilike!... Ilyeneket mersz mondani! Ősz anyádnak?

Zárójelben jegyzem meg: már egy év óta nem ősz, mert világossárgára festtettem a haját.

— Igenis, merek! — vágtam oda. — Sőt. Parancsolom, hogy még ma délután menjen el a tanácsoshoz, de nem úgy, ahogy gondolja, hanem estélyi ruhában és — ami a fő — kombinében.

Anyukát ájulás környékezte. Mikor magához tért, le akart téríteni engem az erkölcs egyenes útjáról, de én hajthatatlan voltam. Végre nagynehezen sikerült megnyugtanni. Megígértem ugyanis neki, hogy elkísérem őt a tanácsos lakásáig. Nem mert egyedül menni, viszont én joggal féltem, hogy valami bolondot talál csinálni és nem megy el.

Hála istennek, elment.

Hála istennek, már pont egy hónapja, hogy viszonya van.

Hála istennek, ma megkérte tőlem a tanácsos úr a mama kezét.

Miért sietsz úgy?
Messze az ut?

Palma
sarkos ha lesz
cipőd,
Mindenre
jut elég idő.

Hír a fajvédők köréből

Huszár Károly élesen elítélte a bu-bifrizurás nők típusát és kijelentette, hogy az ő eszményképe a nagyszony. Huszárnak ez a kijelentése az anti-Szomorysták körében kínos megütökzést keltett.

— Hallottad, milyen nagyszerű partit csinált a Rosenduft Árpád?

— Hogy a menyasszonya szép és gazdag, azt tudom. De vajjon ártatlan-e?

— Olyan ártatlan, mint amilyen volt annak idején a Dreyfuss kapitány.

— Hogy-hogy?

— Az egész világ mondja, hogy ártatlan, csak éppen a katonáság van meggyőződve róla, hogy nem az.

Beszélgetés az Andrássy úti divatüzletben

— Mit szól a Wolff Károly sikereihez, Komlós úr?

— Az én télikabátjaim sokkal tartósabbak.

„Mindnyájan olyan fiatalok vagyunk, amilyen rugalmasak véredényeink.” Ezért, hogyha megelőzni akarja az időelőtti elöregedést és az ütőérelmeszesedést, használja a D'Arsonwal sugaras kúrákat az Elektromágneses Gyógyintézetben (VII, Vilma királynő út 11.).

És Ön, kedves férjura

tisztelettel felkérjük, hogy amikor pénzt ad mélyen tisztelt neje önagságának divatárucikkek beszerzésére, hívja fel figyelmét

KLEIN ANTAL

DIVATÁRUHÁZÁRA

KIRÁLY UCCA 53.

(Akácfa ucca sarok)

Mindkötten jól járnak!

Klebsberg az új numerus clausus-szal valóságos rébuszt adott föl. Fejbetörő után egy kis fejtörő.

Hamlet — ripacséknál

Kedves Borsszem Jankó! A ripacs-társulat Hamlet-ot játsza. Mikor a címszereplő a nagy monológba kezd, egy elkeseredett néző záptojást hajít a színpadra. Hamlet ábrázolója fölveszi a záptojást, az orrához emeli, majd a partneréhez fordulva így szól:
— Nem megmondtam neked, barátom, hogy valami büzlík Dániában!...

Sanyaró Vendel a valorizációról

— Most, hogy elolvasom, hogyan valorizálják a hadikölesönöket, hát adok az istennek, hogy én már akkor is koldús voltam.

Wolff Károly zsebei

WOLFF KÁROLY: Kérem, csináljon nekem nagyobb zsebeket.

SZABÁSZ: Mindenhova, méltóságos úr?

WOLFF KÁROLY: Csak a nadrágba. Ott szoktam mutogatni a kormányának az ökleimet.

— Manó, mondd, mért teszel fel újabb szemüveget, mikor lefekszel?

— Nagyon meggyöngültek a szemeim és nem ismerem fel azokat, akikről álmodok.

A kutya meg az örve

— Nem értem ezt az új numerus clausust. Magyarázd meg, kérlek.

— Hát kérlek: a kutya ugyanaz, csak az érve más.

Mért nem követelték a kispapokat a valorizációt?

Kati néni vásárolni ment Mózsai zsidóhoz. Mikor fizetésre került a sor, így szól:

— Majd elsején fizetek!

— De akkor valorizálunk ám, Kati néni!

A néni pironkodva felel:

— Ugyan, szomszéd!... Öreg vagyok én már ahhoz!

...Valahogy így fogták fel derék kispapaink is a hadikölesön valorizálását.

A Borsszem Jankó üzenetei

A Borsszem Jankó jelen számát november 18-án zártuk le. — Kéziratok és rajzok kizárólag a főszerkesztő címére (Budapest, Mozsár u. 9.) küldendők. — Kéziratokat nem örzünk meg.

A. I. A sok mártásban elvész a kis ötlet. — Kr. A Genius elegáns kiadásában jelent meg Guglielmo Ferrero nagyvonalú történelmi regénye, „A harmadik Róma” két kötetben. Korunk szövevényes politikai rendszereinek és bonyolult társadalmi képleteinek egyik legélesebb szemű ismerője és elragadóan szellemes kriikusa Ferrero. Élmény és élvezet ennek a két remek könyvnek az elolvasása. A Genius kulturmunkájában a nagy magyar Ferrero nevezetes állomás. — Szoborvicc. Úgy terem, mint eső után az erdei gomba. A közlés elé azonban határt szab az ízlés és a nemzeti érzés. — Pécs. Svájc egyik legelőkelőbb napilapja, a Basler Nachrichten, november 10-iki száma közölte szerkesztőnk, Molnár Jenő egyik novelláját „Zwei alte Männer auf der Bank” címen, Maurus Mezei pompás fordításában. Az elbeszélés eredetije a Magyar Hírlap-ban jelent meg. A Neues Wiener Journal-ban és a bécsi Musketen-ben közölt cikk, illetve humoreszk szintén szerkesztőnk tollából ered. — Num. Egyet már csináltak. Az rossz volt. Ha ez is rossz lesz, még mindig csinálhatnak egy harmadikat. No és: három a genfi magyar! — Több levélről a jövő számban.

Mikor a fakultás dönt...

— Ma már mindent karitatív alapon rendeznek. A numerus clausust is.

— Ugyan!

— De igen. Egyetemi karitatív alapon.

BELVÁROSI SZÍNHÁZ

Tiéd a szívem!

P. MÁRKUS EMILIA
felleptével

— Mi az? Hát már a hadikölesön valorizálásánál is dühöng az egyke?

Valószínű

Egy spiritiszta társaságban a házigazda elhunyt nagynénjének szellemét idézik, de az csak nem jön.

— Mondja csak — fordul az egyik jelenlevő a házigazdához, — nem telefontokissasszony volt a maga megboldogult nagynénje?

— Miért?

— Mert olyan nehezen jelentkezik.

Találás mese

— Tudod, mi a különbség a trójaiak és a Wolff-csoporttal terhelt kormánypart között?

— A trójaiak csak egy falovat fogadtak maguk közé, a kormánypart pedig egy egész német.

A tartalom és a cím

A Magyar Távirati Iroda október 29-iki számában ez a kis hír jelent meg:

Baja, október 29. Jánosalmán Varga Sándor perpatvar közben egy levéstartalat vágott anyósa, Varga Mártonné fejéhez. A hatvanégyéves asszony véresen esett össze és anélkül, hogy eszméletét visszanyerzte volna, meghalt. A gyilkos elmenekült, a kisszállási csendőrség azonban elfogta.

Egy fővárosi lapban ennek a hírcskének a következő címet adták: *Mi van a levessel?*

— Fogadd meg Huszár Károly
intelmét és ahelyett, hogy táncolni
jársz, szülj gyereket.
— Nem lehet.
— Mért?
— Mert én mindennap táncolok.

Egy kis nyelvészet Mi van? Mi volt? Mi lesz?

Van Houten's Cacao.
Volt nekem egy daruszörű paripám.
Les derniers cartouches.

Mi nincs? Mi nem volt? Mi nem lesz?

Olyan nincs.

A múlt héten a képviselőházban nem volt skandalum.

Kutyából nem lesz szalonna.

A Borsszem Jankó legközelebbi száma december 1-én jelenik meg

Felelős szerkesztő és kiadó:
MOLNÁR JENŐ DR.

Művészeti főmunkatárs:
GÁSPÁR ANTAL

Laptulajdonos:
Borsszem Jankó Lapkiadó Rt.
Igazgató: Molnár Emil

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
VI, Mozsár u. 9. Telefon: T. 233—24

A BORSSZEM JANKÓ
előfizetési árai:

Egész évre 20 pengő — fillér
Félévre 10 pengő 50 fillér
Negyedévre 5 pengő 50 fillér

Nyomatott:

Bíró Miklós nyomdai műintézetében
VII, Rózsa uca 25

PARLAMENT-SZÍNHÁZ

HETI MŰSOR

Hétfő: „A templom egere”, Gaál Gasztonnal a címszerepben, aki meghatóan cincogja el az ezerholdasok nyomorát.

Kedd: „Külváros”. *Rothenstein* Móric rendezésében, az általános titkos alapján. (Az ingyen közönséget *Róbert* Jenő bácsi vendégeli meg kulduslevessel.)

Szerda: „Tiéd a szivem!” Bethlen ablaka alatt eljátsza: a kisgazdacsoport; a választók bizalmát eljátsza: ugyanaz.

Csütörtök: „Mersz-e Marinovich?” Nyugdíjképes revü, a főkapitánnyal a címszerepben.

Péntek: „Mesék az írógépről”, vagy: építsük le az államhivatali gépirónói kart, viszont építsük ki az államhivatali automobil-parkot.

Szombat: „Testamentom”, írta: *Nagyatádi Szabó* István, elherdálta: a kisgazda-csoport.

Vasárnap: „Kossuth”, faragta *Horvai* János, alaposan leleplezte a közvéleményt.

Jobboldali kommentár

— Hallotta? Bethlen István azt mondta a keresztény gazdasági pártban, hogy le kell venni a zsidókról a sárga foltot.

— Igaza van! Elég nekik a kék felt is!

Tudomány és gumibot

Kedves Borsszem Jankó! Egy osztrák német egyetem bölcséleti fakultásán egymás mellett ül a padban egy komolyan tanulni vágyó diák és egy gumibotos, horogkeresztes „összekötő-bajtárs”. Amaz buzgón jegyzi az előadást, a fajvédő viszont várja a nagy pillanatot, amikor botrányt csinálhat. Egyszer csak odafordul hozzá a szorgalmas diák és barátságos hangon mondja:

— Kérem, kolléga úr, egy pillanatra a gumibotját... valamit ki akarok radírozni.

REB MENACHEM CICESZBEISZER SZÖRNYŰ ÁTKOZÓDÁSAI

— *Sináljál te ed nadj szobrot és ne o szobrot leplezzék le, hanem tégedet!*

— *Ne kerülgesse tégedet o guta, hanem rügtün tanáljon meg!*

— *Saksupán o tizedik lakás-pótrendeletig külljön tenéked meghú-*

zódni o lépcsűházba!

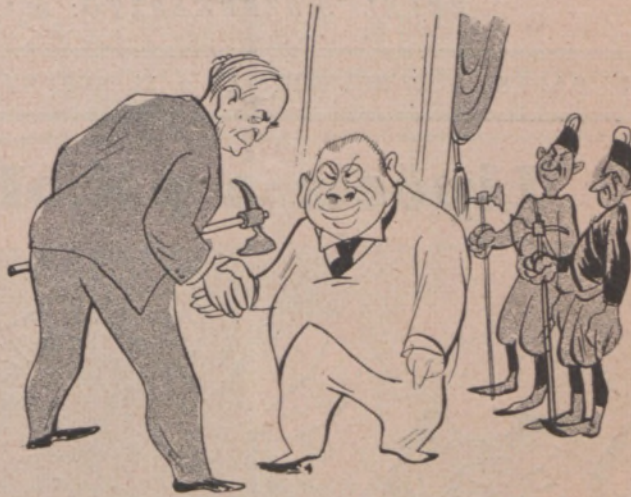
— *Mindég okodjanak teneked védelmezüid!*

— *O Szabó Dezsü oreság küzvetlen közelibe ledjél te, amikor élő madjar írókrul ereszti meg oz ü zaftos mondásait és aranykúpéseit!*

— *Edjesedjedül o pületikai páljára ledjél te olkolmos!*

— *O te lángyod oz Alliance Israéliténél ledjen olkolmozva és o Herr von Wolff oreság mondja rá, hodj nadjon szörös — a keze!*

Mikor az alma messze esik a fájától...

WEISS FÜLÖP: *Minek köszönhetem ezt a kitüntelést?*

GÖMBÖSGYULA: *Jobban megérdemli, mint Klebelsberg. Különb numerus clausust csinált a Kereskedelmi Bankban.*

Az egységes klubban

Két miniszter beszélget.

— Ez a Gömbös Gyula, úgy látszik, megint sántikál valamiben. Mit kéne vele csinálni?

— Küldjük el Pöstyénbe. Majd ottan kikúrálják..

Hallja, Blumenstein, mért nem hamisította maga a magyar Memphis- és Szimfónia cigarettát? Mért nem hamisította Fedák Sári születési bizonyítványát, Király Ernő hangját, a sörházeceai és dobeceai tónust, a magyar magántisztviselők fizetési skáláját, Harmath Imre poézisét és Bús Fekete László írói vénáját? Mért pont azt a szegény magyar állampapírt? Maga ganef!

Krautstingl Móni és a kikapós politikusok

Wolff Károly és társai ugyancsak attakírozzák a kormányt. Mintha nem is a kormánytámogató keresztény gazdasági párthoz tartoznának. Vannak aztán ellenzékiek, akik úgy hozsannáznak a kormánynak, mintha Bethlen tartaná őket kurta porázon. Ebben a zürzavaros helyzetben megkérdeztük *Seiffensteiner* Salamon bátyánkat: mi a véleménye? Így felelt:

— Az ilyen kacérkodás nem valami új dolog. Egyszer a Krautstingl Móni elutazott Apostagról Dömsödre és egyedül hagyta a feleségét, a takaros Cilikét. Mialatt a férj Dömsödön mulatott, odahaza egy szép legény, a Fefferkränzli Mundi vigasztalta a búsuló menyecskét. Mikor a Móni hazament, ott találta a Mundi-t a lakásán. Kérdezte a Mundi: „Na, hogy mulattál Dömsödön?” — „Kitünően!” — felelt a Móni. — Úgy éreztem magam, mint egy legényember. Hát te hogy mulattál, Mundi?” — „Nagyszerűen! — válaszolt ez. — Én meg úgy éreztem magam, mint egy nős ember.” Így rugdosnak ki a hámból a politikus urak is.

Viszonyok

— Mért van úgy feldúlva, doktor úr?

— No, hallja! Most olvasom, hogy statisztika készül a szellemi munkások viszonyairól.

— Na és?

— Szent isten, mi lesz, ha megüája a feleségem!...

Jó ajánlás

Az úrnő így szól az ajánlkozó szobalányhoz:

— Mi van abban a nagy csomagban? Talán mingyárt a ruháit is magával hozta?

— Dehogy, kezit csókolom, ezek a bizonyítványaim.

A férj, a wekker, meg az UFA

— *Úgy látszik, már nem hallok olyan rosszul... Ma reggel az ébresztőóra kellett föl. A feleségem a fejemhez vágta, hogy ne kessek el jegyet váltani az UFA-ba a „Herczeg Herczog”-hoz.*

Lipócia a páholyban

— Pfüj, micsoda erkölcstelenség! Hogy mutogatják ezek itt magukat!...

— Az attól függ, ki csinálja. Amikor például te csinálsz, az nem erkölcstelenség, az direkt disznóság.

A valorizáció körül

— Hallom, hogy valorizálni fogják a hadikölcsönöket.

— De csak azokét, akik be tudják bizonyítani, hogy havi nyolcvan pengőnél nem keresnek többet.

— Na ez a valorizáció csak a holdban lesz!

— Miért?

— Mert arra, hogy valaki nyolcvan pengőnél kevesebbet keres havonként, csak egy bizonyíték van, az, hogy az illető már régen éhenhalt.

Egy könyvkatalógusból

ZOLA. *A pénz.* (Elfogyott.)

PRÉVOST. *Félszűzek.* (Finom bőrkötésben.)

PRÉVOST. *A hű feleség.* (Ritka példány.)

ZILAHY. *A két fogoly.* (Kötve.)

HUGO. *A Notre-Damei toronyőr.* (Leszállítva.)

GALSWORTHY. *Úri emberek.* (Ritka.)

MAKAI EMIL. *Zsidó költők.* (Metzetekkel.)

Tíz-tizenöt százalékos fizetésjavítást kaptak a köztisztviselők

A kis köztisztviselőt megkérdezi a barátja:

— Na, megkaptad a fizetésjavítást?

— Sőt már el is költöttem.

— Mit vettél rajta?

— Két skatulya gyufát.

Pályamű

Az Est hirdetési pályázatára

Gróf Klebelsberg Kuno

kizárólag

abcugos cipőt visel!

Kapható:

T. E. Sz. CIPÓSZALÓN, RÉGI KÉPVISELŐHAZ

LAPZÁRTA:

„Nagy terveimben gáncsolt el a letartóztatás” — mondja Blumenstein bankár

Párizsból jelentik nekünk: Blumenstein bankár a „News Statespapers” (Új Állampapírok) munkatársának kijelentette, hogy nagy tervek megvalósításában akadályozta meg a letartóztatás. A kötvényhamisítás fázisú munkája után — úgy mond — éppen nagyobb koncepciójú terven törtem a fejemet. Arra gondoltam, — sóhajtotta rezignáltan, — hogy a magyar hadikölcsönöket is pártfogásomba veszem. Karitatív alapon óhajtottam a nagystílusú hamisítást végrehajtani, mikor az érzéketlen hatóságok rámtörtek. Én — fejezte be emelt fővel — mindent megtettem, ami tőlem tellett.

Egy pesti nő naplójából

„Való igaz, a nők alaposan megváltoztak az idők folyamán. A nagyanyámnak például tizenkét gyereke volt és egy ruhája. Nekem például egy gyerekem van és tizenkét ruhám.”